

[Miljøministeren]

Så var der den anden del af spørgsmålet, om kommuneplanen. Der synes jeg ikke, der er nogen grund til at foregribe den debat, der i øvrigt skal løbe resten af dagen, og derfor skal jeg henvise den videre besvarelse til denne debat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *justitsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Var danske myndigheder vidende om, at USA's efterretningstjeneste i 1970-72 havde installeret aflytningsapparater i PRGs informationskontor, og medvirkede danske myndigheder aktivt eller passivt til udspioneringen?«

(Spm. nr. 417).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge meddelelser i pressen – bl. a. Socialistisk Dagblad den 31. januar 1978 – kan det dokumenteres, at den amerikanske efterretningstjeneste (CIA) fra sommeren 1970 til foråret 1972 aflyttede Sydvietnams provisoriske revolutionsregerings (PRGs) informationskontor i København ved hjælp af hemmelige mikrofoner placeret i PRGs kontorer.

Det forekommer ret utroligt, at placeringen af mikrofonerne kan være sket uden medvirken – aktiv eller passiv – fra danske myndigheder, hvorved jeg især tænker på de danske efterretningsorganer.

Det er tidligere fra såkaldt ansvarligt politisk hold blevet udtalt, at den eneste form for lovligt efterretningsarbejde, der forekom i Danmark, bliver udført af de danske tjenester. Folketingsflertallet har ydermere vedtaget en dagsorden om, at ulovlig efterretningsvirksomhed – fra private eller udenlandske efterretningsorganer – skal bekæmpes.

Afsløringen af CIAs udspionering af PRG-kontorerne er et nyt bevis på, at den slags erklæringer ikke er det papir værd, de er skrevet på. Men det bliver endnu værre, hvis det viser sig, at en udenlandsk efterretningstjeneste har kunnet udspionere et andet lands repræsentation med danske myndigheders vidende og måske aktive medvirken. Og som hele spionarrangementet har været, er det svært at forestille sig, at danske myndigheder ikke har været indblandet i det.

Hvis dette alligevel ikke er tilfældet, må man undre sig over de danske myndigheders totale mangel på effektivitet, når det drejer sig om at bekæmpe ulovlig efterretningsvirksomhed på dansk område.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Lad mig indledningsvis nævne, at vekslen de danske justitsministre har indtaget den holdning, at man principielt ikke her i folketinget bør udtale sig om konkrete politisager. Det gælder også sådanne sager som dem, der i den almindelige sprogbrug betegnes som efterretningssager. Jeg deler helt dette principielle udgangspunkt.

Om det foreliggende spørgsmål vil jeg gerne fremhæve to hovedsynspunkter.

For det første har vi i den allerseneste tid haft to debatter her i folketinget om efterretningstjenesterne. Der er herved blevet konstateret bred politisk tilslutning til, at vi bør have en statslig dansk efterretningstjeneste. Under debatten den 13. januar gav jeg udtryk for den opfattelse, at det under denne forudsætning er nødvendigt at give tjenesterne sådanne arbejdsvilkår, at de på forsvarlig måde kan opfylde de krav, som man fra samfundets side stiller til netop dette arbejde. Det er min opfattelse, at vi fra folketingets side ikke kan opfylde vores del af dette ansvar, hvis vi her i tinget drøfter bestemte sager og fremgangsmåder ved disse bestemte sagers behandling, idet en sådan debat kan vanskeliggøre det fremtidige arbejde.

Det andet principielle spørgsmål, jeg gerne vil fremhæve, er, at efterretningstjenesten i sit arbejde naturligvis som alle andre offentlige myndigheder skal overholde de love, der er vedtaget her i folketinget. Endvidere skal tjenesten overholde andre forskrifter for arbejdets udførelse, herunder regeringserklæringen af den 30. september 1968. Jeg ved, at politiets efterretningstjeneste er sig disse forpligtelser meget bevidst.

Jeg kan i den forbindelse sige, at ingen udenlandsk efterretningstjeneste har ret til selvstændigt at arbejde på dansk område. Måtte noget sådant blive konstateret, vil der af danske myndigheder naturligvis blive grebet ind med de fornødne forholdsregler.

Gert Petersen (SF):